

FYZIKÁLNY KOREŠPONDENČNÝ SEMINÁR

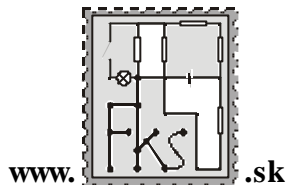
vzorové riešenia 2. série

B – kategória (mladší)

20. ročník

letný semester

školský rok 2004/2005

FKS, KZDF FMFI UK

Mlynská dolina

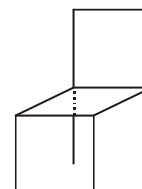
842 48 Bratislava

riesenia@fks.sk

info@fks.sk

B–2.1 Stolica (opravoval Miro)

Justína sedí v škole na stolice, ktorá je pozváraná z jedenástich rovnakých železných trubiek dĺžky $L = 30$ cm (pozri obrázok). Celková hmotnosť stolicky je $m = 5$ kg (hmotnosť opierky a dosky, na ktorej sa sedí, je zanedbateľná). Justína si všimla, že zatiaľ čo prázdna stolica sa dá dozadu vychýliť o istý uhol α (tak, aby sa po pustení vrátila do pôvodnej polohy), keď sa na nej hojdá ona sama, môže sa vychýliť najviac o 11° . Zistite, aká je veľkosť uhla α . Koľko váži Justína? Pri výpočte predpokladajte, že pri sedení sa Justínino ťažisko nachádza presne nad ťažiskom stolicky vo vzdialenosti $h = 30$ cm od neho. Pri nakláňaní sa poloha Justíny a stolicky vôbec nemení, t.j. „sedí ako pribitá“.

Podme najprv nájsť ťažisko prázdnej stolicky. Existuje na to viac spôsobov. Zvolíme ten najjednoduchší – keďže všetky trúbky, z ktorých je stolica, sú rovnaké, ťažisko sa nachádza v aritmetickom priemere stredov (ťažísk) všetkých trubiek. Špeciálne, pre výšku ťažiska h_T máme:

$h_T = L(1/2+1/2+1/2+1/2$ (nohy) $+ 1+1+1+1$ (sedacka) $+ 3/2+3/2$ (operadlo zvislé) $+ 2$ (horná tyč)) $/ 11 = L$,
pre vzdialenosť ťažiska od zadnej roviny stolicky (rovina zadných nôh a operadla) podobne

máme:

$$L.(0+0+0+0+0+0+1/2+1/2+1+1+1) / 11 = 4L/11.$$

Pozrime sa na pravouhlý $\triangle TAB$. Naklonená stolica je v labilnej rovnovážnej polohe ak je T na zvislici nad A (okolo A sa stolica otáča) keby sme ju naklonili viac, tak už spadne, ak menej, tak sa ešte vráti naspäť. Preto hľadaný uhol α je uhol $\angle TAB$, ktorý má veľkosť $\arctan(4/11) \sim 19^\circ 59'$.

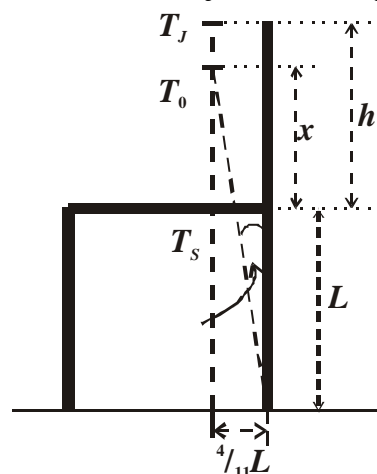
Justína sedí na stolice a jej ťažisko T_J je $h = 30$ cm nad ťažiskom stolicky T_S . A teraz už len určiť kde je výsledné ťažisko Justíny a stolicky T_0 . To sa musí nachádzať na úsečke $T_S T_J$, povedzme vo vzdialenosti x od T_S . Pretože T_0 je ťažiskom celej sústavy, musí byť moment sily v T_S rovný momentu sily v T_J (je to vlastne rovnováha na páke). Číže platí:

$$m_J g(h - x) = mgx,$$

kde m_J je hmotnosť Justíny. Justína sa môže nahnúť o uhol $\beta = 11^\circ$ aby nepadla, potom

$$\tan \beta = \frac{4L}{11(L+x)},$$

z čoho dostaneme $x \sim 26,12$ cm, po dosadení dostaneme hmotnosť Justíny $m_J \sim 33,68$ kg.

No a z toho môžeme usúdiť, že Justína má buď okolo 12 rokov, alebo je anorekticka. Osobne sa prikláňam k možnosti 1, keďže jej stací 60 centimetrová stolicka... Keď si sa do(po)cítal(a) až sem, tak gratulujem.

B–2.2 Presýpacie hodiny (opravoval Cerma)

Asi všetci poznáte presýpacie hodiny, dva spojené duté kužele, piesok vnútri. Položme ich na váhy, pričom piesok je v hornej časti a je nejakým spôsobom zastavený, t.j. nesype sa. Popíšte, čo budú váhy ukazovať, ak piesok pustíme. Zaujímá nás všetko, čo sa s váhami bude diať od okamihu, keď piesok uvoľníme, až do okamihu, keď do dolnej časti hodín dopadne posledné zrnko piesku.

Aby sme sa vyhli zbytočným komplikáciami, uvažujme hodiny, v ktorých je len tolko piesku, že po presypaní bude výška kopy piesku na dne zanedbateľná oproti výške hodín. Ďalej predpokladajme, že hodiny sa sypú konštantne rýchlo, teda okrem začiatku a konca v hodinách v danom okamihu padá konštantné množstvo piesku.

Rozoberme si práve takýto ustálený režim. Ak sa pozrieme na hodiny, vidíme, že piesok v hornej polovici (pred „padaním“) alebo na dne (po „dopade“) pôsobí na hodiny celou svojou tiažou (ci už priamo alebo prostredníctvom iného piesku).

Potom jediné, čo môže vplývať na hmotnosť meranú váhami je piesok, ktorý padá. Jeho pôsobenie bude dvojakého charakteru, počas voľného pádu a pri dopade. V prvom prípade, pretože piesok nie je v kontakte s hodinami, pozorujeme „úbytok“ z celkovej tiaže piesku o padajúci piesok. Presnejšie ak N je počet zrníek piesku, ktoré začnú padat za 1 s, T je doba pádu zrnka a m_z jeho hmotnosť, je úbytok rovný:

$$F_- = m_z NgT$$

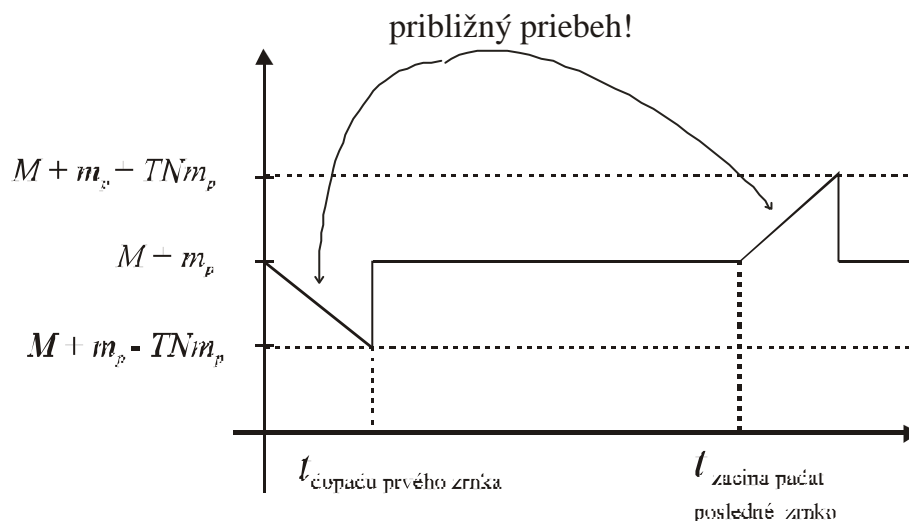
Pri dopade sa musí každé zrnko zastaviť o dno hodín. Tie teda musia nanho pôsobiť silou, ktorú by sme pozorovali ako „prírastok“ celkovej tiaže piesku. Podľa druhého Newtonovho pohybového zákona („Sila je rovná podielu zmeny hybnosti a času za ktorý táto zmena nastala.“) môžeme napísať

$$F_+ = \frac{\Delta p}{\Delta t} = \frac{m_z v(\Delta t N)}{\Delta t},$$

kde ($N \cdot t$) je počet zrníek piesku, ktoré dopadnú za čas t . v je ich rýchlosť, ktorú môžeme vypočítať z informácie, že zrnká padajú voľným pádom, $v = gT$. Následne:

$$F_+ = m_z NgT,$$

co je presne rovnaký výsledok ako pri „úbytku“. Z toho vyplýva, že pri ustálenom stave na váhach nebudeme pozorovať žiadne výchylky.

Ohladom zaciatku a konca si staci uvedomit, že sily F_+ , F_- v tomto prípade nebudú rovnaké (skúste si premysliet kedy ako). Nakoniec môžeme nakresliť priebeh:

Pre fanúšikov fyzikálnych úvah ponúkame riešenie aj tohto typu (samozrejme s rovnakým koncom). Pocas rovnomerného sypania sa ťažisko sústavy hodiny + piesok sa rovnomerne posúva nadol. Pretože ťažisko sa hýbe rovnomerne priamociaro, je výsledná sila nanho pôsobiaci nulová \rightarrow hmotnosť na váhach sa nezmení. Iba pri „zaciatku“ a „konci“ ťažisko zrýchluje a spomaluje, pozorujeme pokles, respektíve nárast hmotnosti.

Cestu piesku v presýpacích hodinách môžeme podľa jeho polohy rozdeliť do štyroch etáp. Na zaciatku sa piesok nachádza v hornej polovici hodín a pomaly sa zosúva ku otvoru, potom chvíľku padá voľným pádom, nasleduje okamih dopadu na dno a nakoniec sa povaluje niekde na dne.

V každej etape pritom nejako (ne)pôsobí na hodiny a pre výslednú silu na váhe platí:

$$F_{\text{výsl.}} = F_{\text{hodiny}} + F_{\text{piesku hore}} + F_{\text{padajúceho piesku}} + F_{\text{dopadajúceho piesku}} + F_{\text{piesku dole}} \quad (1)$$

Pozrime sa podrobnejšie na každý stav. Väčšina z vás prišla na to, že ak je piesok v hornej polovici (pred „padaním“) alebo na dne (po „dopade“) pôsobí na hodiny celou svojou ťažou (ci už priamo alebo prostredníctvom iného piesku),

$$F_{\text{piesku hore}} = gm_{\text{piesku hore}} \quad \text{a} \quad F_{\text{piesku dole}} = gm_{\text{piesku dole}}$$

Padajúci piesok nám nerobí problémy, pretože nie je v kontakte s hodinami (uvažujeme vzduchoprázdne hodiny), takže $F_{\text{padajúceho piesku}} = 0$.

Ostala nám posledná časť, ktorá by sa podľa väčšiny z vás nemala nijako líšiť od prvej a štvrtej etapy, piesok by mal na hodiny pôsobiť len svojou hmotnosťou. No ale to nie je všetko! Treba si uvedomiť čo sa vlastne v momente dopadu deje. Ide vlastne o to, že sa piesok zabrzdí o dno hodín, čím zmení svoj pohybový stav. Na to aby takéto niečo nastalo je treba nejakej sily (presne tej, ktorá vám v riešení chýbala). Je jasné, že na piesok musia pôsobiť v protismere jeho pádu práve hodiny (o ne sa piesok „zastavuje“). Jej veľkosť určíme z druhého Newtonovho pohybového zákona, ktorý hovorí: „Sila je rovná podielu zmeny hybnosti a času za ktorý táto zmena nastala.“. Označíme v_h rýchlosť padajúceho piesku tesne nad dnom (po voľnom páde dĺžky h), potom:

$$F_{\text{dopadajúceho piesku}} = m_{\text{dopadajúceho piesku}} \cdot v_h / ?t. \quad (2)$$

Teraz si asi povieme, že ako chceme z toho niečo rozumné dostať, keď čas dopadu je veľmi malý (je to len okamih), a to by znamenalo hrozne veľkú silu a to je akési divné... Pointa je v tom, že hmotnosť dopadajúceho piesku je naopak veľmi malá, ako si hneď ukážeme, a pomer dvoch malých vecí môže dať „rozumný“ výsledok.

Za čas $?t$ dopadne na dno hodín všetok piesok, ktorý sa nachádza do vzdialenosti $?tv_h$ od dna. Hustotu dopadajúceho piesku označíme $?_d$ a plochu dopadu (\sim ploche otvoru v strede hodín) S . Potom hmotnosť piesku dopadnutého za čas $?t$ bude:

$$m_{\text{dopadajúceho piesku}} = ?_d S ?t v_h. \quad (3)$$

Po dosadení do rovnice (2) máme:

$$F_{\text{dopadajúceho piesku}} = S ?_d v_h^2 \quad (4)$$

Ak teraz všetky získané informácie použijeme, rovnica (1) bude mať tvar:

$$F_{\text{výsl.}} = gm_{\text{hodiny}} + g(m_{\text{piesku hore}} + m_{\text{piesku dole}}) - S ?_d v_h^2 \quad (5)$$

Aby sme vedeli obidva „pieskové“ príspevky porovnať je vhodné ich vyjadriť pomocou hmotnosti padajúceho piesku, pričom

$$m_{\text{piesku}} = m_{\text{piesku dole}} + m_{\text{piesku hore}} + m_{\text{padajúceho piesku}}$$

(tu môžeme hmotnosť dopadajúceho piesku zanedbať) a

$$m_{\text{padajúceho piesku}} = S h ?_p$$

($?_p$ predstavuje priemernú hustotu padajúceho piesku).

Tu si treba dať pozor, pretože $?_p$ sa nerovná $?_d$! Pocas voľného pádu sa dĺžka „natahujú“ a preto aj hustota znižuje. My použijeme takú zjednodušenú úvahu, že je to lineárna

závislost, takže potom vzťah medzi priemernou hustotou padajúceho piesku a hustotou pri dopade bude $\rho_p = 2\rho_d$. (To aby nám to pekne vyšlo ☺).

Šupneme to do (5)-ky:

$$F_{\text{výsl.}} = g(m_{\text{hodiny}} + m_{\text{piesku}}) + 2\rho_d Shg - S\rho_d v_h^2 \quad (6)$$

V prípade ak uvažujeme, že piesok padá stále rovnakú vzdialenosť (h) vieme si jeho rýchlosť vyjadriť: $v_h^2 = 2hg$ (volný pád). Pozorné oko si určite všimne, že sa nám potom obidva posledné členy odcítajú a dostaneme výsledok:

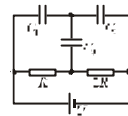
$$F_{\text{výsl.}} = g(m_{\text{hodiny}} + m_{\text{piesku}}) \quad (7)$$

Teda váhy budú ukazovať stále rovnakú - celkovú hmotnosť. To bude platiť ale len vtedy ak bude v hodinách ustálený stav. Skúste si doma premyslieť ako to bude vyzerat na začiatku a konci sypania (ktoré členy rovnice (6) budú nulové?).

Približné správanie váh potom ukazuje obrázok. HOWGH

B-2.3 Kondíky (opravoval Škrek)

V schéme je zakreslený elektrický obvod, ktorým vďaka ideálnemu zdroju s napätím U preteká prúd. Aké veľké je pritom napätie na kondenzátore s kapacitou C_1 ?

Tvorivá kríza je hnusná vec. Predstavte si stvoriteľa, ten entuziazmus, tá vitalita, hen sem mrak, tu strom (há, krásne fraktály), frc sem slnko, trošku pokropiť nebo jasnými hviezdami a aby to nebolo nudné tak sa to bude meniť periodicky. No a potom bum prásk, stvoriteľ zdrvene sedí na dokonalom pničku, otázka v očiach, odpoveď nikde. Co ďalej, kto to bude obdivovať? Predstavte si, za 5 dní stvoríte vesmír, zo všetkým čo k tomu patrí a potom strávite celý drahocenný deň vymýšľaním cloveka! Aký nepomer! K večeru stvoriteľ vstane z pnička a povie si: Himlhergotkrucifixnakvadrát skopnem ho na svoj obraz a idem spať, sakramenský krám!

Tak a teraz vidíte, aké je to ťažké s úvodom ku vzoráku a teraz už kondíky. Na základe vašich riešení si najprv vysvetlíme nejaké pravdy o kondíkoch:

1. V ustálenom stave cez kondíky netecie prúd. Keďže náš zdroj napätia je jednosmerný a ustálená situácia sa dosahuje veľmi rýchlo, môžeme rátať, že cez kondíky netecie prúd.
2. na kondíkoch pod napätím sa indukuje náboj, ktorý sa snaží vyrovnať toto napätie, a teda na kondíkoch sa indukuje *indukované napätie* (má rovnakú veľkosť a opačnú orientáciu ako napätie, na ktoré sme kondík pripojili)
3. ak nad kondík nakreslíme šípku, ktorá bude znamenať smer napätového spádu, označíme si potenciály na oboch koncoch kondíka a indukované náboje (kde Q je ich absolútna veľkosť) ako na obr.1, potom platí že

$$Q = (U^+ - U^-)C. \quad (8) \quad \text{obr. 1}$$

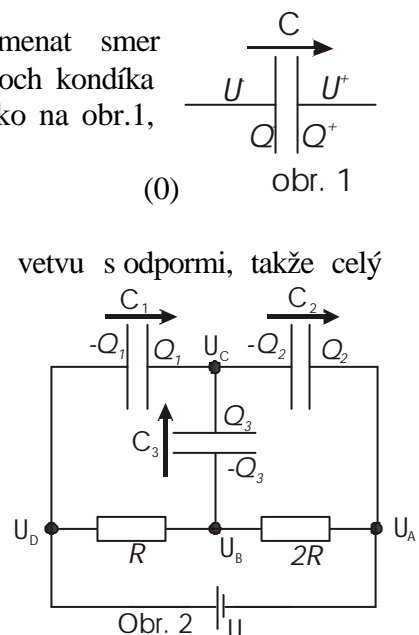
Tento výsledok je veľmi dôležitý kvôli znamienkam.

Takže čo sa deje s našim obvodom? No prúd ide iba cez vetvu s odpormi, takže celý napätový spád U musí z U klesnúť na 0 iba skrz odpory R a $2R$, cez ktoré tecie prúd I . Z Kirchhoffových zákonov vieme:

$$U = U_1 + U_2,$$

$$U_1 = 2U_2 \text{ (lebo } U_1 = 2RI \text{ a } U_2 = IR),$$

kde U_1 je napätový spád na odpore $2R$ a U_2 na odpore R . A čo na to kondíky? Označme si potenciály uzlov U_A , U_B , U_C a U_D (vid obr. 2 ktorý si o chvíľu nakreslíme). Napätie medzi dvoma uzlami je rovné rozdielu ich potenciálov. Vieme, že $U_A = U$ (potenciál pravej strany zdroja), $U_D = U - U_1 - U_2 = 0$

(potenciál ľavej strany zdroja) a $U_B = U - U_1 = U/3$. (to vieme z vyššie napísaných rovníc). Dalej si nakreslíme obr.2 a do neho náš obvod aj so šípockami nad kondíkmi. Po obhliadke obr. c. 2 vieme, že na kondíkoch sa indukuje náboj ktorý zo spojeným z (0) dáva tieto rovnice:

$$\begin{aligned}(U_A - U_C)C_2 &= Q_2 \\ (U_C - U_D)C_1 &= Q_1 \\ (U_C - U_B)C_3 &= Q_3,\end{aligned}\tag{1}$$

kde Q_i je náboj indukovaný na i -tom kondenzátore (C_i). Dá sa to predstaviť aj tak, že ak máme doskový kondenzátor, tak na jednej platni sa indukuje náboj Q a na opacnej strane náboj $-Q$ a bude medzi nimi rovnako veľké, ale opacné napätie, než akým boli vyvolané. Treba si uvedomiť že to neovplyvní pôvodné napätie, ktorým bol náboj vyvolaný. Je to ako alergická reakcia, kondík sa vyháďže nábojom, kašle, kýcha, opuchne ale elektrická jar ide ďalej...

Zatiaľ máme tri rovnice o štyroch neznámych. Keď sa pozrieme na oblasť (vid obr. 2) spojenú suzlom U_C , všimneme si že je prakticky oddelená od ostatného obvodu. Ak bola pred zapojením obvodu elektricky neutrálna (a predpokladáme že bola) tak musí ostať aj po zapojení a teda

$$Q_1 + (-Q_2) + Q_3 = 0.\tag{2}$$

Z (1) a (2) máme

$$U_C = Q_1/C_1, \quad Q_1 = Q_2 - Q_3, \quad Q_1 = (U_A - U_C)C_2 + (U_B - U_C)C_3.$$

Z toho dostávame

$$U_C = \frac{(U - U_C)C_2 + \left(\frac{U}{3} - U_C\right)C_3}{C_1},$$

dobúšime do tvaru

$$U_C = \frac{U}{3} \left(\frac{C_3 + 3C_2}{C_1 + C_2 + C_3} \right).$$

Napätie na C_1 je $U_C - U_D = U_C$. Kondicke zdar, nech vás obchádza veľkým oblúkom tvorivá kríza.

Krásne riešenie ešte uviedol Michal Sudolský, tu je:

Vyjadríme si energiu obvodu

$$E = \frac{1}{2} [C_1(U_C - U_D)^2 + C_2(U_A - U_C)^2 + C_3(U_C - U_B)^2],$$

aby bol obvod stabilný, tak jeho energia musí byť vzhľadom na U_C minimálna (lebo U_C je premenná). Upravíme výraz pre energiu roznásobením a dosadením za U_B , U_A a U_D ktoré už poznáme z predošlého riešenia:

$$E = U_C^2 \frac{1}{2} (C_1 + C_2 + C_3) - U_C (3C_2 + C_3)U + \frac{1}{2} \left(C_3 U^2 + \frac{U^2}{9} \right).$$

Minimum pre parabolu v tvare $Ax^2 + Bx + C$ je v bode

$$x = -B/A,$$

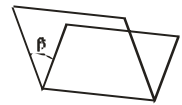
co nám dá minimum pre energiu vzhľadom na U_C cuduj sa svete

$$U_C = \frac{U}{3} \left(\frac{C_3 + 3C_2}{C_1 + C_2 + C_3} \right),$$

a vôbec sa nemusíme paprať zo znamienkami!!!

B–2.4 Žlab (opravoval Džony)

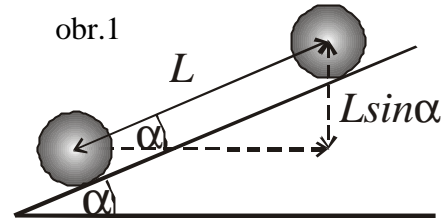
Ak vezmeme dva dlhé obdĺžniky a jednou stranou ich priložíme k sebe, dostaneme žlab, ako na obrázku. Predstavte si, že do takéhoto žlabu umiestnime plnú guľicu (s hmotnosťou m a polomerom r a momentom zotrvačnosti $I = 2/5mr^2$). Žlab nahneme tak, aby úsečka, kde sa obdĺžniky spájajú, zvierala s vodorovnou rovinou uhol α . Pritom ho však držíme rovno, teda tak, aby obidva obdĺžniky zvierali so zvislicou rovnaký uhol. S akým zrýchlením sa bude pohybovať guľica? Predpokladajte, že nič neprešmykuje a guľica sa celá zmestí do žlabu.

Ahoj,

Dost ťažký príklad, však? Aj keď niektorí ho vyriešili bravúrne.

Ochutnajme najprv jednoduchšiu situáciu, ako je zadaný žlab, a síce obyčajnú naklonenú rovinu, na ktorej sa guľa guľa bez prešmykovania. Pozrime sa na obrázok 1: Keďže sa guľica na začiatku nepohybuje, potenciálna energia guľicky sa mení na kinetickú. Celková kinetická energia je súčtom kinetickej energie posuvného a otáčavého pohybu. Teda:

$$mgL \sin \alpha = \frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}I\omega^2 \quad (1)$$

Uhlová rýchlosť guľicky sa dá vyjadriť ako:

$$\omega = v/r. \quad (2)$$

Prícom v je práve posuvná rýchlosť (pretože nič neprešmykuje) a r je polomer, po ktorom sa guľica valí. V prípade naklonenej roviny je to práve polomer guľicky. Keď dosadíme (2) do (1) a vyjadríme v , dostaneme:

$$v = \sqrt{\frac{2mgL \sin \alpha}{m + I/r^2}} \quad (3)$$

Keďže ide o rovnomerne zrýchlený pohyb s nulovou počiatočnou rýchlosťou, vieme v vyjadriť aj inak, pomocou dráhy, ktorú guľica prešla, a zrýchlenia a . Vieme, že $L = 1/2at^2$ a $v = at$. Ak si z druhej rovnice vyjadríme čas a dosadíme do prvej, platí že:

$$v = \sqrt{2aL} \quad (4)$$

Porovnaním (3) a (4) už môžeme vyjadriť zrýchlenie:

$$a = \frac{mg \sin \alpha}{m + I/r^2} \quad (5)$$

Keď teraz za I dosadíme $2/5mr^2$, dostávame:

$$a = 7/5g \sin \alpha.$$

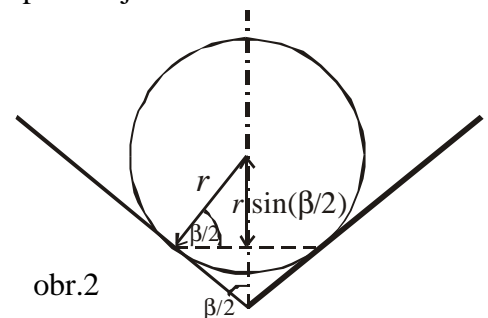
Pekný výsledok, len čo je pravda, ale ako to celé funguje v žlabe?

Pozrime sa na obrázok 2. Jediná zmena je to, že: citujem Stana Fecka: „Guľa sa nebude gúlat po celom svojom obvode, ale po menšom, ako keby po kolajnickách.“ A teda uhlovú rýchlosť (vzťah (2)) môžeme preformulovať ako:

$$\omega = v/(r \sin(\beta/2)) \quad (6)$$

Zákon zachovania energie platí rovnako, či už je guľa v žlabe alebo na rovine. A teda keď dosadíme túto uhlovú rýchlosť do (1), dostaneme:

$$v = \sqrt{\frac{2mgL \sin \alpha}{m + I/(r \sin(\beta/2))^2}} \quad (7)$$

Samozrejme, vzťah (4) sa vôbec nezmení, pretože pre rovnomerne zrýchlený pohyb platia stále rovnaké rovnice, či už sa guľa valí po rovine alebo po žlabe. Ak teda porovnáme (4) a (7) dostaneme pre a :

$$a = \frac{mg \sin \alpha}{m + I / (r \sin(\beta/2))^2} \quad (8)$$

Opäť dosadíme za $I = 2/5mr^2$, čím sa nám vykrátí hmotnosť aj polomer guľicky a dostávame finálny výsledok zrýchlenia pre žlab:

$$a = \frac{5g \sin \alpha \sin^2(\beta/2)}{2 + 5 \sin^2(\beta/2)}$$

A máme to. Ešte trochu porozmýšľame, či je to dobre: Ak bude $\alpha = 0$, potom aj $a = 0$. To je fajn, lebo predsa v žlabe, ktorý je horizontálny sa guľicka nemá prečo urýchľovať. Ak je β veľmi malé, potom aj a je veľmi malé. Gula sa síce šialene rozkrúti, ale po malej kružnici, takže vpred bude zrýchľovať málo. Ak by sme za β dosadili 180° , t.j. žlab by bola vlastne rovina, dostaneme: $a = 5/7g \sin \alpha$. To je presne vzťah, ktorý sme odvodili pre naklonenú rovinu. Dobrú chuť.

FYZIKÁLNY KOREŠPONDENČNÝ SEMINÁR

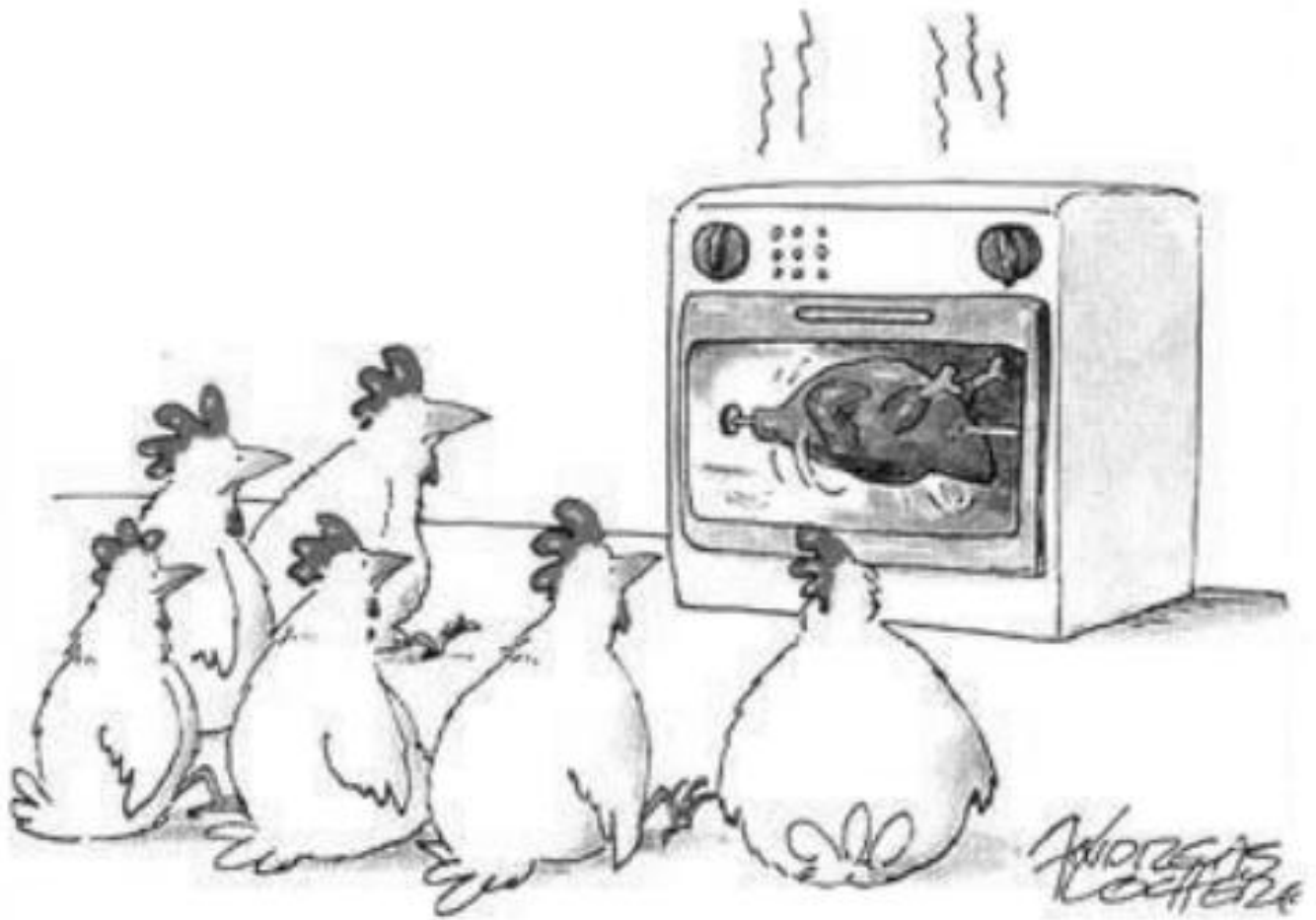
výsledková listina B – kategórie po 2. sérii letného semestra 20. ročníka

Priezvisko	Meno	Trieda	Škola	①	B-2.1	B-2.2	B-2.3	B-2.4	Σ	S
1. Bzdušek	Tomáš	sx. A	G Pieštany	20,0	5,0	4,9	5,0	5,0		39,90
2. Danko	Juraj	2 A	G Pieštany	16,0	5,0	2,5	5,0	5,0		33,50
3. Berta	Peter	2 A	G Velké Kapušany	16,5	5,0	2,5	3,0	5,0		32,00
4. Bogár	Ondrej	2 E	G LŠ Trenčín	15,5	5,0	2,0	3,0	5,0		30,50
5. Boža	Vladimír	1 C	G Poprad Tatarku	15,7	3,0	2,5	3,0	4,0		29,60
6. Sudolský	Michal	2 F	G BB Tajovského	13,5	4,0	2,0	5,0	4,5		29,00
7. Fecko	Stanislav	sx. A	G Pankúchova	18,5	5,0	–	–	5,0		28,50
8. Rybák	Matúš	kv.	OG Kukucínova	15,7	3,0	3,0	1,5	2,5		27,20
9. Galica	Tomáš	sx.	G Spišská Stará Ves	12,5	5,0	3,0	–	5,0		25,50
10. Hreha	Ján	2	G Liptovský Hrádok	13,5	4,5	3,5	–	–		21,50
11. Salaj	Michal	2 A	G Snina	12,5	3,5	–	2,0	2,5		20,50
12. Nagy	Jakub	1 C	G sv. T. Akvinského	10,0	1,0	2,0	–	5,0		19,41
13. Pavlíček	Tomáš	2 C	SPŠE Pieštany	11,5	4,0	0,5	1,5	1,5		19,00
14. Malík	Tomáš	kv.	1SG BA Bajkalská	15,7	–	–	–	–		15,70
15. Kerul	Lukáš	kv. A	OG BA Tilgnerova	7,4	2,0	2,0	–	1,0		13,49
16. Švihorík	Róbert	sx.	G Nitra Párovská	6,3	1,0	0,5	–	5,0		12,80
17. Korenová	Nikola	1 E	G PH Michalovce	11,0	–	0,5	–	0,5		12,28
18. Rolníková	Zlatka	kv.	G Skalica	7,3	–	2,0	–	–		9,80
19. Alankina	Júlia	kv.	G Dunajská Streda	5,0	1,5	0,5	1,0	–		8,73
20. Celko	Pavol	sx.	G Považská Bystrica	6,0	–	–	–	–		6,00
21. Baxová	Katarína	9 C	ZŠ D. Hory, Trenčín	1,9	–	2,0	–	0,5		5,07
22. Šnajderová	Lucia	sx. A	OG Varš. 1 Žilina	4,0	–	–	–	–		4,00

Milá mládež!

Je nám ctou vám oznámit, že v polovici mája sa opäť uskutoční v Blave populárna Akadémia Trojstenu a Klub Trojstenu. Každý, kto má matematickofyzikálne srdce, bude obšťastnený množstvom zaujímavých prednášok s veľkým výberom tém. Preto neváhajte a prídite! Viac informácií sa objaví na stránkach www.kms.sk alebo www.fks.sk.

Vaše FKS

REALITY-TV

